

Shang-Chi y la leyenda de los diez anillos

Títol original: *Shang-Chi and the Legend of the Ten Rings* **Direcció:** Destin Cretton
Guió: Dave Callaham, Destin Cretton, Andrew Lanham. **Personaje:** Steve Englehart, Jim Starlin **País:** EUA **Durada:** 132 min **Any:** 2021 **Gènere:** Ciència-ficció
Interpretació: Simu Liu, Awkwafina, Tony Leung Chiu-Wai, Ben Kingsley, Meng'er Zhang, Fala Chen, Michelle Yeoh, Yuen Wah, Florian Munteanu, Andy Le, Paul W. He... **Música:** Joel P. West **Fotografia:** Bill Pope **Distribuïdora:** The Walt Disney Company **Estrena a Espanya:** 03/09/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Aquesta història d'orígens gira al voltant de l'expert en arts marcials i mestre del Kung-Fu nascut en els còmics de Marvel durant els anys 70, escrits per Steve Englehart i il·lustrats per Jim Starlin. El seu protagonista respon al nom de Shang-Chi (Simu Liu), fill d'un poderós criminal de la Xina. Educat en un complex aïllat de la resta del món, Shang-Chi va ser entrenat en les arts marcials i ha desenvolupat habilitats sense parió. En aquesta primera aventura Shang-Chi s'enfrontarà a un poderós enemic: El Mandarín (Tony Leung). (Sensacine)

CRÍTICA

Per a heterodoxos cinturó negre de la màgia Marvel

Nascut, com Puño de Hierro, Power Man, Misty Knight, Collen Wing, Blade i els seus altres col·legues de les arts marcials El Tigre Blanco i Los Hijos del Tigre, als suburbis *exploitation* dels còmics Marvel dels setanta, **Shang-Chi** semblava més destinat a una telesèrie urbanita que a ampliar l'univers *fantastique* en les superproduccions cinematogràfiques afavorides pel perspicaç Kevin Feige. No obstant això, i més enllà que pugui pensar-se en una no menys astuta operació comercial-social per donar a la comunitat asiàtica nord-americana (i al mercat xinès) el que ha estat Black Panther per a l'afroamericana, la irrupció d'aquest personatge que va combinar la fantasia i psicodèlia orientals (cortesía de Jim Starlin, un dels seus creadors al costat de Steve Englehart, a qui la pel·lícula de Destin Daniel Cretton homena'tja convertint la llar mística de la mare dels protagonistes en una versió Hayao Miyazaki d'una de les gemmes de l'Infinit buscades per Thanos) amb una excitant deriva cap als superespies (l'etapa Doug Moench i Paul Gulacy) es transforma en el principal nexa d'unió amb la màgia del món del Dr. Strange (Doctor Extraño per a la generació Vértice) i en un festival per als sentits i el *pulp kung fu* en si mateixa.

Connexions i aparicions de personatges Marvel a part, totes elles, com la shakespeariana reaparició de la Nèmesi més Laurence Olivier Hacendado d'Iron Man i la que té a veure amb Stephen Strange, molt divertides, **Shang-Chi y la leyenda de los diez anillos reescriu amb cal·ligrafia del millor cinema de Honk Kong i xinès els orígens 'comiquers' del personatge** (Fu Manxú és aquí una mena d'immortal Jedi atrapat pel costat fosc de la força... i el seu passat sentimental, esplèndida composició de Tony Leung) sent una mena de catàleg per a no iniciats de tots els estils del gènere, de les coreografies líriques màgiques al divertiment circense de Jackie Chan (la baralla a l'autobús, la típica entre la bastida de l'edifici a Macao... i les escenes de karaoke, és clar), desembocant tot en una ordalia èpica, un ball de dracs que, a més d'un patapam a la *Mulan* en imatge real, fa absolutament creïble la imatgeria i estètica de l'*anime* en un film amb personatges reals.

Shang-Chi y la leyenda de los diez anillos sap no desconcertar el fan de l'MCU amb els apunts d'aquest, especialment a la part final, **però la seva aposta per ampliar el marc d'aventures i personatges, ja immensament ric a l'edèn de les pàgines Marvel, sense abandonar mai aquests referents asiàtics (vistos per un occidental en un cinema de barri) fa del film un intel·ligent pas cap a tot el que està per venir.** Els que passàvem un dissabte a la tarda veient *El luchador manco* en una platea pura algaravia infantil i després devorant els còmics de kung fu marvelites estem preparats per a això. Tant de bo els nouvinguts a Los Vengadores i companyia via cinematogràfica també ho estiguin.

El millor: aquest impagable diàleg sobre *El planeta de los simios*.

El pitjor: on és la cinta per als cabells de Shang-Chi? (diu el purista rondinaire).

Fausto Fernández – fotogramas.es